روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR

چهارشنبه | ۲۱ آبان ۱۴۰۴ | ۲۱ جمادی‌الاول ۱۴۴۷ | ۱۲ نوامبر ۲۰۲۵ | سال هجدهم | شماره ۴۴۶۱ | ۸ صفحه | ۱۰ هزار تومان

| ۱۱۹۱ سال و ۷۲ روز گذشت |

VATAN-E-EMROOZ | VOL.18 | NO.4461 | WED.NOV.12, 2025 | ISSN:2008-2886

آیین نامداری

علیرضا دبیر در مراسم رونمایی از کتاب «در بارانداز»: تختی نه برای دیده شدن زندگی کرد، نه برای قهرمان شدن

صفحه ۶

گفت‌وگوی «وطن امروز» با شهریار شفیعی مترجم کتاب «صبح شبّات»

سپیده‌دم بیداری جهان

صفحه ۸

جلسه صمیمی و جدی دولت و مجلس درباره نحوه اجرای قانون برنامه هفتم پیشرفت در سال نخست

صحن حساب

صفحات ۲ و ۳

روز انقلابی مجلس انقلابی

محمد رستم‌پور: ششم اردیبهشت ۱۴۰۱، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در دیدار رمضانی دانشجویان، وقتی از ایشان خواسته شد عنوان انقلابی را از مجلس یازدهم بگیرند، تصریح کردند: «حالا صحبت مجلس شد و اعتراض به مجلس و درخواست از من که عنوان انقلابیگری را پس بگیرم از این مجلس. خب! خیلی از نماینده‌های این مجلس همین جوان‌های دیروز در جایگاه شمایند. یعنی خیلی از آنها جوان‌هایی هستند که چند سال قبل از این مثل شما می‌آمدند می‌ایستادند انتقاد می‌کردند، حرف می‌زدند، اشکال می‌کردند. انقلابی‌اند. این جور نیست که انقلابی نباشند. البته من یکایک را که نمی‌شناسم. مجموعه را می‌بینم روی مجموعه قضاوت می‌کنم». رهبر انقلاب تقریباً یک ماه بعد در دیدار نمایندگان مجلس گفتند: «ما گفتیم «مجلس انقلابی»، یک عده‌ای خوش‌شان نیامد ولی ما حقیقت را گفتیم؛ حالا بعضی‌ها خوش‌شان می‌آید، بعضی‌ها خوش‌شان نمی‌آید عیبی ندارد. حقیقت همین بود که این مجلس با شعارهای انقلاب تشکیل شد؛ مردم نگاه کردند، گزینه‌هایی را انتخاب کردند که حرکت‌شان، جهت‌گیری‌شان، شعارشان، حرف‌شان، حرف انقلاب بود؛ پس مردم هم طرفدار همین گرایش و همین حرکتی هستند که شما عنصر انقلابی در شهر خودتان، در منطقه خودتان شعارش را دادید، حرفش را زدید. بنابراین مجلس انقلابی یعنی این دیگر». رهبر انقلاب در دیدار نخست نمایندگان برگزیده مجلس یازدهم به آن دوره مجلس، عنوان «مجلس انقلابی» داده بودند: «شما عناصر انقلابی هستید - یعنی [این جوری] شناخته شده‌اید؛ مجلس، مجلس انقلاب است، مجلس انقلابی است، دشمنی بعضی‌ها هم به خاطر همین است- این مجلس انقلابی دارای رویکرد انقلابی و اقبال به ارزش‌های انقلاب است». در ۴ سال دولت یازدهم، عنوان مجلس انقلابی همچون تراز یا نصابی، عیار تمام اقدامات، کنش‌ها، مصوبات و حتی سخنان نمایندگان بود، چنان که باید گفت این عنوان بیش از آنکه تمجید یا تحسینی برای نمایندگان به حساب می‌آمد، تکلیفی سخت از ناحیه رهبر انقلاب بر مجلس ساخت تا آنان بکوشند بهترین دوره مجلس پس از انقلاب را بسازند. اگرچه عنوان انقلابی در دوره کنونی مجلس از زبان آیت‌الله خامنه‌ای جاری نشده اما همچنان سایه سنگین آن عنوان بر این مجلس که از خرداد سال گذشته آغاز شده و ۲ رویداد بی‌سابقه بویژه تغییر اجباری دولت به دلیل شهادت رئیس قوه مجریه در یک سانحه غیرمترقبه و تجاوز اسرائیل به حریم ایران را تجربه کرده، سنگینی می‌کند. اگرچه صد نفر از ۲۹۰ نماینده کنونی مجلس، یعنی یک‌سوم اعضا، برای نخستین‌بار است که کار دشوار و طاقت‌فرسای نمایندگی را تجربه می‌کنند؛ می‌توان گفت به دلیل حفظ بافت اصلی و ترکیب کلی کمیسیون‌ها همچنان مجلس دوازدهم نیز مجلس انقلابی به شمار می‌آید. با این همه پس از روی کار آمدن دولت چهاردهم و بویژه به دلیل رأی اعتماد ۱۰۰ درصدی نمایندگان به کابینه پیشنهادی مسعود پزشکیان، عنوان یا گزاره دیگری مقابل وصف و گزاره «انقلابی» پدید آمد. عده‌ای در نقد مجلس کوشش کردند چنین القا کنند که هرگونه موافقت و همراهی نمایندگان، نه از سر فهم و درک مصلحت عمومی کشور، بلکه به دلیل تعریف عام وفاق است که وظیفه و کارکرد نظارتی مجلس را به محاق برده اما این فهم چندان عمری نداشت. با استیضاح وزیر اقتصاد دولت چهاردهم، مجلس در سوی مقابل تحت شدیدترین حملات رسانه‌ای و انتقادات سیاسی قرار گرفت و به عدم درک شرایط و خیانت به وفاق متهم شد. در جریان انتقاد رئیس مجلس از مقامات دولت اسبق نیز یک فضای رادیکال از سوی اصلاح‌طلبان علیه مجلس به راه افتاد. در این میانه، تلاش برای تثبیت جایگاه مجلس به عنوان نهاد قانونگذار و ناظر بر قوه مجریه و پیشبرد اساس و کارکردی که هم وضعیت ویژه کشور را لحاظ کند و هم از مطالبات و مسائل و خواسته‌های مردم نمایندگی کند، بسیار دشوار و چه بسا نزدیک به محال باشد اما سه‌شنبه ۲۰ آبان ۱۴۰۴ مجلس شورای اسلامی در جلسه ارزیابی عملکرد دولت در اجرای برنامه هفتم پیشرفت نشان داد اتفاقاً جز با رویکرد انقلابی در شرایط کنونی نمی‌توان مجلس کارآمدی داشت. در سنتی خلاف آنچه در پارلمان‌های کشورهای مختلف دیده می‌شود، صندلی وزرا روبه‌روی نمایندگان چیده شد. ارزیابی اجرای برنامه به تفکیک وزارتخانه و دستگاه قرائت شد، تناقض‌ها و توجیهات زیر ذره‌بین رفت و مهم‌تر از همه اینها، برای خروج از وضعیت کنونی و در سایه تنش آبی، راهکارهای عملیاتی و عینی ارائه شد. در همه ساعات و در میانه همه گفت‌وگوها نه وفاق با آن تعریف سازشکارانه مبهم سیال منتقدان دیده شد و نه انقلابی‌گری با آن تعریف سخت جنجالی دشمن‌پسند. حتی محاجه رئیس مجلس و رئیس دولت بر سر عملیاتی بودن برنامه و مسائل مورد اختلاف مانند کمبود منابع بسیار بی‌حاشیه و البته دقیق، کارشناسی و آگاهانه پیش رفت. بررسی جلسه دیروز نشان می‌دهد مجلس و دولت هر دو در درک مسؤولیت خود آگاهند و حتی نقاط تعیین‌کننده را می‌شناسند اما آنچه اساسی است، ارزیابی بدون تعارف گذشته و تصمیم شجاعانه و حتی تلخی است که می‌تواند آینده را بسازد. سوم خرداد ۱۴۰۲، رهبر انقلاب گفته بودند «گفتم مجلس، مجلس انقلابی است. الان هم من بعد از ۳ سال همین را تکرار می‌کنم. این مجلس بحمدالله مجلسی است انقلابی، باسواد، جوان، پرتحرک، پرکار»؛ دیروز در جلسه ارزیابی عملکرد دولت این صفات بروز یافت. اگر رسانه‌ها بنا بر درک یا سهم خود از جریانات سیاسی، روزی را روز سیاه مجلس می‌نامند، باید همگی دیروز را روز طلایی مجلس بشناسند؛ روز مطالبه‌گری اصولی، نمایندگی صحیح و جدیت کارشناسی. باید برای تداوم این گزاره‌ها در مجلس دوازدهم برنامه‌ریزی کرد.

چرا اظهارات برخی صهیونیست‌ها مبنی بر استفاده از فرصت حضور ترامپ در کاخ سفید برای تضعیف ایران، تصوراتی بی‌فایده است

طمع‌های بنی‌اسرائیلی

یادداشت

امیرعباس نوری

روز دوشنبه یک رسانه وابسته به رژیم صهیونیستی در گزارشی از ضرورت استفاده حداکثری این رژیم از حضور ترامپ در کاخ سفید گفت و تاکید کرد تل‌آویو باید از این پنجره فرصت برای براندازی جمهوری اسلامی استفاده کند.

این موضع رسانه صهیونیست البته در ماه‌های اخیر بویژه پس از جنگ ۱۲ روزه با ایران، از سوی کارشناسان مطرح شده.

اکنون - پس از حمله به ایران، سوریه و قطر - برای سران منطقه مسجل شده رژیم صهیونیستی بر اساس پروژه ترامپ برای یک نظم جدید در غرب آسیا، سیاست گسترش جنگ و تنش‌زایی با همسایگان را در دستور کار قرار داده است. در جریان جنگ رژیم صهیونیستی علیه اضلاع جبهه مقاومت، آمریکا یک همراهی و همکاری حداکثری نشان داد. در قبال حمله به سوریه و قطر نیز اگرچه برخی کارشناسان این اقدام رژیم صهیونیستی را در تضاد با منافع ترامپ تلقی کرده‌اند اما واقعیت این است که ترامپ در جریان حملات رژیم صهیونیستی به سوریه و قطر بود و هیچ‌گونه اقدامی برای ممانعت از این حملات انجام نداد. اگرچه او پس از این حملات تلاش کرد تا حدودی تنش را کاهش دهد اما به مرور برای سران منطقه مسجل شد این اقدامات نتانیاهو، در مجموع در راستای پروژه ایجاد نظم جدید ترامپ انجام شده است. از همین رو، اکنون نوعی همکاری بی‌سابقه میان آمریکا و رژیم صهیونیستی وجود دارد. این اتفاق نظر به گونه‌ای است که حتی اعتراضاتی را در آمریکا موجب شده و برخی کارشناسان، صاحبنظران و حتی مردم عادی نیز انتقاداتی جدی نسبت به همکاری بی‌سابقه کاخ سفید با رژیم تل‌آویو مطرح کرده‌اند. با این وجود شواهد نشان می‌دهد دست‌کم تا زمانی که ترامپ متقاعد شود همراهی با سیاست‌های نتانیاهو به ضرر او تمام می‌شود، نسبت به تداوم این همکاری‌ها متعهد است. موضوع ایران نیز در همین راستا قابل ارزیابی است. اکنون در تل‌آویو، دولت حاکم تصور می‌کند همراهی ترامپ با آنها، فرصتی بی‌سابقه فراهم کرده تا اهداف اصلی رژیم صهیونیستی در قبال ایران محقق شود. آنها در جنگ ۱۲ روزه از این همکاری بی‌سابقه نهایت استفاده را بردند. نحوه همکاری ترامپ با رژیم صهیونیستی در جنگ ۱۲ روزه علیه ایران به گونه‌ای بود که باعث شد حتی برخی تحلیلگران به این باور برسند این جنگ، در واقع جنگ آمریکا علیه ایران بوده که رژیم صهیونیستی در آن، نقش نیروی نیابتی آمریکا را ایفا کرده است. بنابراین تجربه جنگ ۱۲ روزه باعث شده برخی در سرزمین اشغالی نسبت به ادامه درگیری نظامی با ایران با کمک ایالات متحده طمع کنند. در واقع این عده تصور می‌کنند حضور ترامپ در کاخ سفید یک پنجره فرصت برای رژیم صهیونیستی فراهم کرده است تا رژیم اهداف قدیمی خود در قبال ایران را محقق کند. در این میان، برخی مقامات و کارشناسان صهیونیست پا را فراتر نهاده و تصور می‌کنند از این فرصت، برای تغییر نظام سیاسی ایران استفاده ببرند. همین دیدگاه‌ها باعث شده سرمایه‌گذاری موساد روی رضا پهلوی، فراتر از یک اقدام سیاسی برای فشار به ایران ارزیابی شود و برخی کارشناسان معتقد باشند رژیم صهیونیستی به ربع پهلوی به عنوان گزینه جایگزین جمهوری اسلامی نگاه می‌کند.

البته نگاه واقع‌بینانه نشان می‌دهد این تصورات، نسبتی با واقعیات میدانی ندارد و بیشتر به یک آرزوی محال و دست‌نیافتنی شبیه است.

در این‌باره چند نکته مهم حائز اهمیت است.

۱- تجربه جنگ ۱۲ روزه نشان داد محاسبات رژیم صهیونیستی دست‌کم در ۲ حوزه شکست فاحشی خورد. در همان روزهای ابتدایی جنگ، رژیم صهیونیستی متوجه شد برآوردهای آنها از میزان قدرت موشکی ایران اشتباه بوده است. کما اینکه کانال ۱۳ رژیم صهیونیستی چندی پیش فاش کرد در روز چهارم جنگ، کارشناسان امنیتی رژیم با استناد به قدرت و دقت موشک‌های ایرانی، با اشاره به اشتباه محاسباتی ارتش صهیونیستی از توان موشکی ایران، از نتانیاهو خواستند هرچه سریع‌تر جنگ را متوقف کند. علی شمخانی، دبیر اسبق شورای عالی امنیت ملی چندی پیش دلایل محاسبات اشتباه رژیم صهیونیستی درباره توان موشکی ایران را تبیین کرد. به گفته شمخانی، محاسبات رژیم صهیونیستی از قدرت موشکی ایران، ناشی از عملکرد موشک‌های ایرانی در عملیات‌های «وعده صادق ۱ و ۲» بوده است اما نیروهای نظامی ایران، پس از عملیات «وعده صادق ۲»، تغییرات مهمی در عملکرد موشک‌ها اعمال کردند؛ تغییراتی که منجر به افزایش قدرت و دقت موشک‌های ایرانی شد. این افزایش قدرت و دقت موشک‌های ایرانی در همان روزهای ابتدایی جنگ ۱۲ روزه برای رژیم صهیونیستی مسجل شد. بنابراین یکی از تجربیات رژیم صهیونیستی از جنگ ۱۲ روزه، فهم قدرت موشکی ایران بود.

از سوی دیگر ایران هم در خلال جنگ ۱۲ روزه و هم پس از توقف جنگ، اقدام به آزمایش برخی موشک‌های مدرن خود کرد؛ اقدامی که نشان داد ایران در جنگ ۱۲ روزه تنها از بخش محدودی از توان موشکی خود استفاده کرده. برخی موشک‌های جدید ایران، دارای سر جنگی ۴ تنی هستند. این سر جنگی، جدا از قدرت تخریب گسترده در محیط پیرامونی هدف، توان تخریب ده‌ها متر زیر زمین را نیز دارد. این موضوع باعث ایجاد نگرانی‌های جدی در بین مقامات رژیم شده است، چرا که این موشک یک تهدید جدی برای مراکز زیرزمینی ارتش صهیونیستی به شمار می‌رود. در واقع ایران با آزمایش این موشک نشان داد مقامات رژیم هیچ مکان امنی در سرزمین اشغالی ندارند. این موضوع همچنین می‌تواند یک نوع بازدارندگی برای جلوگیری از اقدامات تروریستی رژیم صهیونیستی تلقی شود. از سوی دیگر، ایران پس از توقف جنگ، توانسته است اقدامات حفاظتی مهمی برای ارتقای ایمنی مراکز موشکی خود انجام دهد. مجموعه این اقدامات باعث شده حتی کارشناسان خارجی نیز به رژیم صهیونیستی هشدار دهند در صورت وقوع یک درگیری نظامی جدید با ایران، این رژیم متحمل خساراتی بسیار بیشتر نسبت به خسارات واردشده در جنگ تحمیلی ۱۲ روزه خواهد شد اما موضوع دومی که باعث شد محاسبات رژیم صهیونیستی دچار اشتباه شود، برآوردهای موساد از واکنش مردم ایران به جنگ بود. مردم ایران در جنگ ۱۲ روزه، نوعی انسجام و همبستگی کم‌سابقه را نشان دادند. به اعتقاد کارشناسان، مردم ایران این حمله را توطئه‌ای علیه تمامیت ارضی کشورشان ارزیابی کردند. اگرچه نتانیاهو و رسانه‌های فارسی‌زبان صهیونیست تلاش کردند وانمود کنند این جنگ علیه جمهوری اسلامی رخ داده است اما در مقابل مردم ایران این جنگ را نقشه‌ای برای ایجاد خلأ سیاسی در ایران و در ادامه آن، کلید زدن تجزیه کشور ارزیابی کردند. به اعتقاد بسیاری از کارشناسان، مهم‌ترین دستاورد و پیروزی ایران در جنگ ۱۲ روزه، شکل‌گیری همین آگاهی جمعی بود که اکنون باعث ایجاد یک پدافند مردمی در مقابل تهدیدات رژیم صهیونیستی و آمریکا شده است. در گزارش کانال ۱۳ رژیم صهیونیستی درباره شکست محاسباتی این رژیم در جنگ ۱۲ روزه، به این موضوع نیز اشاره شد. بر اساس گزارش این شبکه صهیونیست، کارشناسان امنیتی رژیم با استناد به ایستادگی مردم ایران در کنار نظام جمهوری اسلامی در مقابل رژیم صهیونیستی، ادامه جنگ را بی‌فایده و موجب خسارات بیشتر به رژیم تلقی کردند.

ادامه در صفحه ۷

تیترهای امروز

گزارش رئیس کمیته بررسی شکست‌های ارتش اسرائیل در ۷ اکتبر بر ناکامی اطلاعاتی و نظامی صهیونیست‌ها تأکید دارد

شکست ساختاری

صفحه ۷

گزارش لوموند از واقعیت‌های مربوط به فعالیت‌های سیاسی رضا پهلوی

پسر فرح مهره نتانیاهو

صفحه ۲

گزارش «وطن امروز» از ظرفیت‌های مغفول و پتانسیل‌های فراوان توریسم مذهبی

ویژه

گنج پنهان گردشگری زیارتی

■ ورود ۳.۵ میلیون گردشگر عراقی به ایران در سال گذشته

صفحه ۴

میان «ایرانی» و «اسلامی» فاصله نیست، خط فاصله نگذاریم!

نگاه

علی کاکادزفولی

تاریخ ملت‌ها را نه سال‌های آرام و بی‌تلاطم که لحظات بحران و انتخاب‌های سرنوشت‌ساز رقم می‌زند. تاریخ، آیینه بازتاب هویت ملت‌هاست؛ در سکون و آرامش، این هویت چون آبی زلال و آرام در بستر خود جریان دارد اما در هنگامه بحران، آنگاه که توفان تهدید برمی‌خیزد، این آب آرام به موجی خروشان بدل می‌شود و عمق و گوهر حقیقی خود را آشکار می‌کند.

نبرد ۱۲ روزه چنین بزنگاهی بود؛ لحظه‌ای از تاریخ که در آن، جامعه ایرانی برای دفاع از یک هویت یگانه و درهم‌تنیده به پا خاست. تحلیل‌هایی که این رویداد را صحنه «تلاقی» یا «ائتلاف» ۲ هویت «ملی» و «دینی» می‌داند، با این پیش‌فرض ارائه می‌شود که ایران از اسلام جداست؛ چنین تحلیل‌هایی از درک این واقعیت عمیق و تاریخی بازمانده که اسلام در ایران، نه یک میهمان و نه یک همجوار که در طول قرن‌ها بخشی جدایی‌ناپذیر از جان و جهان ایرانی شده است. جنگ ۱۲ روزه هم کوره گدازنده‌ای نبود که ۲ فلز را با هم ذوب کند؛ بلکه آیینه‌ای بود که تصویر آلیاژی چند هزار ساله را با وضوحی بی‌سابقه به نمایش گذاشت.

■ عصر دوگانه‌ها و دوگانه‌سازی‌های جعلی به پایان رسیده

گفتمان رایج در تحلیل هویت ایرانی، اغلب آن را به درختی با ۲ ریشه اصلی تشبیه می‌کند؛ ریشه‌ای در خاک تمدن باستانی و ریشه‌ای دیگر در خاک فرهنگ اسلامی.

این تصویرسازی که غالبا برای فرار از پیچیدگی‌های تحلیل و دشواری روبه‌رو شدن با مسائل چندگانه و درهم تنیده ارائه می‌شود، ناخواسته نوعی دوگانگی مصنوعی را القا می‌کند که با زیست واقعی ایرانیان بیگانه است.

هویت ایرانی درختی با ۲ ریشه یا ۲ آبشخور نیست، بلکه به فرش دستباف اصیلی می‌ماند که در آن، تارهای تاریخ پیشااسلامی و پودهای فرهنگ و آموزه‌های اسلامی چنان در هم بافته شده که جدا کردن‌شان نه ممکن است، نه مطلوب. نمی‌توان گفت کدام رج، نقش اسطوره‌های شاهنامه را می‌سازد و کدام رج، حماسه عاشورا را؛ زیرا این ۲ نقش، در تاروپودی واحد جان گرفته‌اند.

اسلامی که در ایران ریشه دواند، هرگز یک عقیده خشک و وارداتی باقی نماند که اگر چنین بود، تا امروز ادامه‌ای هم نداشت. روح ایرانی، این آیین را از صافی عرفان، فلسفه، هنر و حکمت خود عبور داد و آن را از نو آفرید.

ادامه در صفحه ۲